

и стоматология. 1929. № 11. С. 5.

4. Данилов Е.О. Стоматологическая служба России в историческом аспекте. *Пародонтология. 1997. №3(5). С. 74-82.*

5. Дауге П.Г. Социальные основы советской стоматологии. М.: Гос. мед. изд-во. 1933. 388 с.

6. Шевцов В., Хожило І. Інституційний механізм державного регулювання комунального сектору стоматологічної допомоги в Україні. *Державне управління та місцеве самоврядування. 2018. № 4 (39). С. 134-144.*

*Риженко М. С., здобувач вищої освіти СВО Бакалавр,
ОПП Місцеве самоврядування,
спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування
Науковий керівник: к. е. н., доцент Сердюк О. І.*

ГЕНДЕРНА ПОЛІТИКА: ПОНЯТТЯ, СУТНІСТЬ ТА РОЗВИТОК В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Гендер – поняття культурне і соціальне. Воно визначає риси характеру та особливості поведінки, які вважають характерними для чоловіків і жінок у певному суспільстві. Наприклад, у більшості культур жінкам приписують такі риси вдачі, як турботливість, поступливість, емоційність, а чоловікам –лідерство, стриманість

Гендерна політика – утвердження партнерства статей (гендерів) у визначенні і реалізації політичних цілей, завдань і методів їх досягнення в діяльності політичних структур – держави, політичних партій, суспільно-політичних об'єднань [1, с. 231].

Гендерна політика не самодостатня. Вона потребує поєднання з соціальною й іншими видами політики. Але гендерна політика може претендувати на своє оригінальне буття, оскільки в ній є інтерес суб'єктів – чоловіка й жінки, спрямований на її реалізацію.

Отже, гендер – це рівність між чоловіком та жінкою. Рівність може проявлятися в соціальному статусі та в загальній участі у всіх сферах суспільного, державного та правового життя на основі самоусвідомлення особистісних потреб та інтересів. А саме головне – це рівність у правах і свободах, в обов'язках, у відповідальності, можливостях, досягненні результатів.

Україна вже зробила певні кроки в гендерній рівності, а саме у Законі України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», що набрав чинності з 1 січня 2006 р., проголошено забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у сфері державної служби та служби в органах місцевого самоврядування.

Державну гендерну політику можна розуміти як стратегічну діяльність держави, що здійснюється шляхом спільних дій усіх зацікавлених суб'єктів з метою надання рівних можливостей жінкам і чоловікам у користуванні гарантованими правами та свободами, створення умов для самореалізації особистості та є інтегруючим компонентом усіх напрямів державної кадрової політики.

Відповідно, гендерна політика в системі державного управління – це складова державної гендерної політики, що спрямована на утвердження гендерної рівності в органах державної влади шляхом реалізації гендерної паритетності у владних структурах і досягнення гендерно збалансованої участі у прийнятті управлінських рішень на національному, регіональному та місцевому рівнях [2, с. 7].

Гендерну політику в системі державної служби можна визначити

як комплекс дій органів державної влади щодо забезпечення державним службовцям відповідного соціального статусу згідно з освітою, особистими і професійними якостями та культурно-інтелектуальним потенціалом на основі інституційного гарантування рівних можливостей жінкам і чоловікам у світлі гендерної демократії.

Сутність гендерної політики в системі державної служби полягає в послідовному здійсненні конструктивних дій, спрямованих на утвердження гендерної рівності в органах державної влади, що передбачає:

- гарантування прав та свобод жінок і чоловіків та рівних можливостей у користуванні цими правами та свободами;
- створення однакових умов для самореалізації, розвитку лідерських якостей та набуття людиною соціального статусу відповідно до потреб, інтересів і здібностей жінки і чоловіка;
- визнання того, що мають бути враховані специфічні інтереси жінок і чоловіків під час розробки програм та проектів;
- справедливе ставлення до жінок і чоловіків та до оцінювання результатів їхньої діяльності;
- забезпечення однакових можливостей для жінок і чоловіків робити свій внесок у політичний, соціальний, економічний і культурний розвиток;
- гарантування прав щодо доступу чоловіків і жінок до розподілу економічних і соціальних ресурсів;
- сприяння розвитку партнерства між жінками і чоловіками на основі принципів демократії;
- створення передумов формування гендерно збалансованого державного кадрового апарату, особливо його керівного складу [2, с. 8].

Перспективи гендерної політики в рівності між чоловіками та жінками в сфері управління.

Список використаних джерел

1. Москаленко С. Державна політика забезпечення рівних прав і можливостей у контексті інтегрування концепцій гендерної рівності та соціальної справедливості. *Вісник національної академії державного управління*. С. 228-235. URL: <http://visnyk.academy.gov.ua/wp-content/uploads/2013/11/2011-3-32.pdf> (дата звернення: 20.06.2020).

2. Воронько Л. О. Гендерна політика в системі державної служби: поняття і сутність. С. 1-9. URL: <http://academy.gov.ua/ej/ej16/txts/12VLOSPS.pdf> (дата звернення: 20.06.2020).

*Севериненко В. І., здобувач вищої освіти СВО Магістр,
ОПП Зв'язки з громадськістю,
спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування
Науковий керівник: к. е. н., доцент Сердюк О. І.*

РОЗВИТОК Е-ВЗАЄМОДІЇ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

Електронна взаємодія органів публічної влади передбачає як обмін електронними документами, так і можливість отримання (обміну) електронних даних з інформаційних систем органів влади в автоматизованому режимі відповідно до запитів і повноважень органів влади [1, с. 13].

В Україні створено правові основи для розвитку електронного